

Djordje Balasevic

Pred Zadnji Sneg

Kad zadnju brazdu zaorem
po tragu senke rodine
procvace zimske ruzice
po prvi put te godine

Naice studen atarom
kao regiment oklopni
i bicu samo mirna vlat
kad okopni

Ja nemam nigdi nikoga
al' moja prica prosta je
stogod ih manje zavoles
manje ti njih nedostaje

I nisam kadar svindlati
za sobom skele paliti
da silom steknem nekog
kom cu faliti

Znam, duso, obeco sam da te necu pominjati
bogarati i sudbinu proklinjati
u varos se preseliti
orcati i veselit
obeco sam srca teska
obeco sam, al' j**** ga

Kad zadnji cokot zagrnem
pod skute Svetog Damjana
u bokal bistre plemenke zapasce trunka tamjana

Strahovi mladi umiru
pricu sam kraju priveo
jos onda kada sam
i njih nadziveo

Znam, mila, obeco sam da cu makar
za bestiju
i da cu naci lepsu, bolju i vestiju
nemeskinju, gospodicnu
ni po cemu tebi slicnu
obeco sam srca teska
obeco sam, al' j**** ga

I utom pasce i zadnji sneg
preko svih prvih snegova
a perce andjela je teg
spram svih zemaljskih tegova

Spreman je Onaj varati
olovni kantar skovati
al' danas vise ne bih trebo psovati